

EUZEBIJANIN (1) *sb m*

N pl euzebijani.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Zwolennik Euzebiusza (III – IV w.) biskupa z Cezarei, teologa i historyka kościelnego, który na soborze nicejskim starał się załagodzić spór z Ariuszem, potem zwalczał biskupa Atanazego na synodzie w Tyrze: piłmá o iednym Bogu lámemu Oycu przywłázczáli/ lecz też y Syná Bogiem być zwáli/ ále mnieyřzym/ á Duchá řwétego iefzće mnieyřzym. Tákiemi byli Arriani / też Euzebiani/ o czym řwiádfzy hiřtoria Eccleřiařtica. *SarnUzn B2v.**

AK